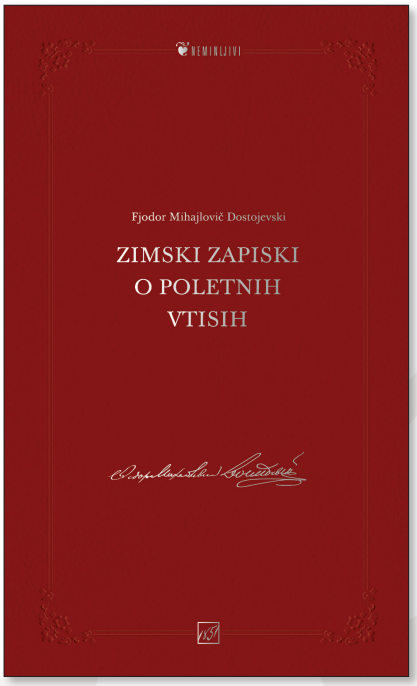
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

FJODOR MIHAJLOVIČ DOSTOJEVSKI: ZIMSKI ZAPISKI O POLETNIH VTISIH

Dostojevski in dokument časa

Zimski zapiski o poletnih vtisih *so več kot potopis in manj kot literarno delo; dr. Urša Zabukovec jih v spremni besedi označi kot »literariziran, ironično obarvan filozofsko-antropološki esej«. Dostojevski v njem predstavi svoje razmišljanje o Evropejcih, ki si ga je izoblikoval na potovanju po Evropi leta 1862.*

Esej *Zimski zapiski o poletnih vtisih* je Dostojevski prvič objavil leta 1863 v februarski številki revije *Čas* (*Vremja*), ki jo je tudi sam urejal. Napisal ga je po vtisih s potovanja po zahodni Evropi, kamor se je odpravil junija 1862. Čeprav strokovna javnost delu, ki v središče postavlja politično, versko in družbeno tematiko, ne priznava večje umetniške vrednosti, esej predstavlja pomemben dokument časa, ki nam omogoča vpogled v idejno, miselno ozadje enega najpomembnejših avtorjev 19. stoletja. Mnogi menijo, da so *Zimski zapiski* osnutek kasnejših, precej uspešnejših *Zapiskov iz podzemlja* (*Записки изъ подполья*, 1864).

Podatki o knjigi

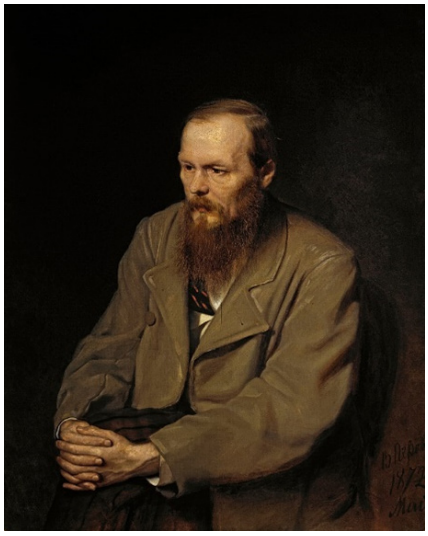
- Naslov: Zimski zapiski o poletnih vtisih
- Avtor: Fjodor Mihajlovič Dostojevski
- Zbirka: Neminljivi
- Prevedla: dr. Urša Zabukovec
- Spremna beseda: dr. Urša Zabukovec
- Urednik: Jernej Kusterle
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 148
- ISBN: 978-961-278-582-6
- Cena: 23 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2022

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Fjodor Mihajlovič Dostojevski (11. 11. 1821–9. 2. 1881)

Dostojevski je bil v drugi polovici štiridesetih let 19. stoletja blizu zgodnjemu socializmu, zaradi česar je bil leta 1849 prijet, obsojen najprej na smrt, nato pa – po spremembi kazni – na ječo in Sibirijo, od koder je bil izpuščen leta 1859. Njegova pisateljska kariera se je začela že leta 1844, vendar so njegova glavna dela *(Zločin in kazen*, *Idiot*, *Besi* ter *Bratje Karamazovi*) nastala šele v 60. in 70. letih. Dostojevski je zaznaval in prikazoval konflikte, v katerih je pristal »moderni« človek. Napisal je devet romanov, številne novele in črtice ter veliko število neleposlovnih besedil. Njegov umetniški opus opisuje politične, socialne in duhovne razmere v času Ruskega imperija. S svojim bratom Mihailom je ustanovil dva časopisa: *Vremja* in *Epoha*.

Iz knjige

V Londonu sem videl še eno podobno množico, ki je v takšnih razsežnostih prav tako ne boste videli nikjer drugje. Podobno svojevrsten spektakel. Kdor je bil v Londonu, je šel gotovo vsaj enkrat ponoči na Haymarket. To je četrt, kjer se ponoči na nekaterih ulicah gnete na tisoče prostitutk. Ulice razsvetljujejo plinski snopi, o kakršnih se nam pri nas niti sanja ne. Na vsakem koraku čudovite kavarne, polne zrcal in zlata. To so zbirne točke in obenem zatočišča. Kar strah vas je, ko vstopate v to množico. In kakšna čudna mešanica je to: tu srečate tako starke kot lepotice, pred katerimi samo osupli obstanete. Na vsem svetu ni tako lepih žensk kot v Angliji. Vse to se težko gnete na ulicah, na gosto, na tesno. Truma nima dovolj prostora na pločniku in preplavi vso ulico. Vse to išče svoj plen in z brezsramnim cinizmom napade prvega mimoidočega. Tu so čudovite drage obleke in skorajda cape, velike razlike v letih, vse na enem mestu. V tej grozljivi trumi se opoteka pijani berač, sem zatava tudi aristokratski bogataš. Sliši se preklinjanje, prepire, vabljenje in tihi, mamljivi šepet še sramežljive lepotice. Kakšna lepota!

(Str.: 50–51)